Minä olen ollut päivätöistäni, ohjelmatoimiston sihteerin hommista, kesälomalla nyt reilun viikon. Kelit ovat olleet lomailuun vallan kelvolliset. Paitsi etten ole nukkunut kuumuuden takia kuin ehkä kuusi tuntia. Viikossa. Jos paria mukavaa tapaamista ei lasketa, en ole tehnyt lomallani mitään. Tai olen minä kuumina kesäöinä katsellut alastomana, pelkkään hyttysverkkoon pukeutuneena terassillani dokumenttielokuvia Netflix-palvelusta. Päivät olen sitten yrittänyt pysytellä väkisin hereillä, että jaksaisi yöt valvoa. Sosiaalisesta mediasta olen seurannut mitä kaikkea aktiiviset tuttavani touhuavat lomillaan. On Puuhamaata ja Muumimaailmaa, vesipuistoa ja eläintarhaa. Hotelleja, mökkejä, uimista, yhdessäoloa, kivaa! Koko elämäni pakettiautotason rokkibändeissä soittaneena suunnittelin ja aikataulutin vähän toisenlaisen lomasen pikkuperheelle. Tämä ei vaadi viikkojen vapaata vaan onnistuu ihan viikonlopun aikana eikä oo kovin kalliskaan. Esimerkkiperheenä tässä on Jormanaisen perhe johon kuuluu isä, äiti ja kolme lasta. Reissu tehdään heinäkuisena tuskaisen kuumana viikonloppuna vuoden 1998 Nissan Sunnyllä. Ei ilmastointia, osamaksusopimus päättyy kahden vuoden kuluttua. 412877 km – sisäänajettu. Jormanaisen perhe asuu Etelä-Pohjanmaalla, Lapualla, josta matkaan lähdettiin perjantai-aamuna kello 09.00. Perjantaina ajetaan sivuille vilkuilematta nilkka suorana suoraan Lappeenrantaan. Lasten takia on pakko pitää muutama kusitauko. Isä Jormalaista vituttaa kaikki ylimääräiset pysähdykset ja koukkaukset. Palokan ABC:lla pidetään pakollinen ruokatauko. Niin nopeasti sitten kun mahdollista. Nyt ollaan lomalla eikä missään huoltoasemilla notkumassa. Isä syö ylikypsää possua 11,95 euroa ja lapset Apsi Apinan hodarit 4,95 euroa / kpl. Perheen äiti ei syö huoltoasemalla mitään. Sappikivet. Eväsbanaani ja lasi vettä saa nyt riittää. Matka jatkuu. Kuuma on. Auton kojelaudassa oleva No Smoking-tarra sulaa irti heti Jyväskylän jälkeen. Miten noita lapsia voi kusettaa jatkuvasti. Saatanan pillimehut! Kuuden tunnin tavoiteajasta jäädään huomattavasti. Isää vituttaa jo huolella. ABC:n ylikypsä possu kiertää kummasti vatsassa. Pakko käydä metsässä kyykkypaskalla samalla kun vaimo kusettaa pillimehuhumalaiset raivoavat kakarat. Mikkeli-infokyltin takana metsässä isä tyhjenee kyykkyasennossa molemmista päistä. Halpa-Hallista ostettu kolmen euron ruutuaiheinen kauluspaita on oksennuksessa edestä ja ruikussa takaa. Saatana! Eikä tullut edes paperia mukaan. Pakko huutaa vaimo apuun. Vaimoa ei naurata. ”Mitä sä ny aikuinen mies täällä pelleilet, aina saa hävetä. Pyyhi siihen paitaas, kauhea pellekampe muutenkin.” Lappeenrannassa ollaan alkuillasta kuuden maissa. Keskuspuistossa käydään hätäisesti ottamassa pakolliset turistivalokuvat professori Emil Filénin Kurjet-veistoksen edessä. Se nyt ei lapsia kiinnosta vähääkään. Eikä aikuisia. Sitten pikaisesti pari maitoa kaupasta ja nilkka suorana Huhtiniemi Campingiin. Sieltä järjestyy ikkunaton mökki neljälle hengelle hintaan 50 euroa / yö. Ahdasta on ja kuumaa, mutta sopii budjettiin. Lapsien kanssa väkinäistä tikanheittoa huoltorakennuksen seinässä olevaan tauluun. Uimaankin meinataan, mutta levä-kyltti rannalla estää sen. Nyt alkaa olla suht kireä tunnelma. Äidin tuskailu sappivaivojen kanssa vituttaa jo valmiiksi hermona olevaa isää. Onneksi Nissanin hanskalokerossa on Leijona-pullo. Äidin ilme kertoo paljon kun hän tajuaa isän jatkuvat autolla käynnit. Puoli kolmelta yöllä leirintäalueen vartija puuttuu autossa istuvan isän touhuun. Meiju Suvaksen Pure mua-kasetti otetaan pois soittimesta ja isää kehotetaan menemään nukkumaan. Kaikki heräävät isän rymistellessä sisään ja etsiessään jääkaapista lisää juotavaa. Lihapullat pyörivät pitkin lattiaa ja lasinen sillipurkki räjähtää lattiaan osuessaan palasiksi. Vaimon korvaan sössötetty: ”anna pillua!” on viimeinen asia mikä mökissä ensimmäisen lomareissupäivän yönä sanotaan. Sitten tulee uni. Kello soi aamulla seitsemältä. Tunnelma on tuskaisen kuuma, väsynyt ja kireä. Huoltorakennukseen aamutoimille. Lasten pestessä hampaita isä tyhjenee wc-kopissa molemmista päistä. Pääkipu on kauhea. Vaimo ei ole sanonut sanaakaan. Kahvien jälkeen on

lähdettävä liikkeelle jos meinataan ehtiä Iisalmeen ihmisten ajoissa. Kamat ja perhe autoon. Virta-avainta kääntäessä kuuluu naks. Seuraavilla kerroilla ei sitäkään. Lapset aloittavat kuumassa autossa välittömästi mikseimennäjomikseimennäjo-hokemisen. Äiti mulkaisee isää ja sanoo: ”Isi kuunteli eilen vähän musiikkia ja nyt on varmaan akku tyhjä.” Leirintä-alueen huoltomies tulee kuin tilauksesta ja apuvirtaa järjestyy. Matka alkaa. Mikkeli, Juva, Kuopio, Siilinjärvi ja lopulta Iisalmi. 352 kilometriä ja yksi pysähdys. Juvan Nesteellä lapsille hampurilaisateriat. Äiti syö banaanin ja isä juo puolen litran Vichyn. Iisalmessa käynti Juhani Ahon museossa ja sitten lasten liikennepuistoon. Kiinni. Miten se saatana nyt jo kiinni on?! Kiinni on ja pysyy. Lapset itkee, äiti katsoo auton ikkunasta edelleen puhumattomana. Hienoa on niinku Hiroshimassa. No ei auta. Auton nokka kohti Koljonvirta Campingia. Sieltä järjestyy ikkunaton mökki neljälle hengelle hintaan 60 euroa / yö. Ahdasta on ja kuumaa, mutta sopii budjettiin. Uimassa käydään porukalla ja on ihan mukavaa. Perheen äitikin vähän leppyy ja hänen kasvoillaan käy hymyntapainenkin. Grillauspaikalla paistetaan makkarat ja mennään mökille ottamaan pienet päiväunet. Ne keskeytyvät yhden lapsista huutoon: ”Äiti Miskan pyllyssä on matoja!” Mitä vittua katteleeko ne nyt toistensa persereikiä siellä?! No kattelee tai ei, mutta Miskan pyllyssä on pieniä valkoisia matoja. Kihomatoja! Voi jeesus eikö mikään riitä tässä maailmassa?! Nyt jo kutiaa kaikkien perseet. Voi sitä itkua ja pyllyjen hankausta. Nyt alkaa isällä olla hermo siinä mallissa että äiti ottaa ohjat käsiinsä ja lähdetään paikalliseen apteekkiin. Luojan kiitos kihomatoja hoidetaan reseptivapaalla lääkkeellä ja peräaukon huolellisella pesulla. Asianmukainen hoito aloitetaan ja petivaatteet työnnetään aamulla huoltorakennuksessa olevaa roskikseen. Kotimatka aloitetaan. 274 kilometriä. 274 saatanan tuskaista, kuumaa ja kutiavaa kilometriä. Näin paljon ei ole yhdessäkään maailman Nissan Sunnyssä kaivettu pyllyä koskaan. Se on fakta. Viitasaaren ABC:n seinässä oleva mittari näyttää +32. Nyt ei pysähdellä muuta kuin kuselle. Syödään sitten kotona. Lapset ovat vauhkona, äiti syö sanattomana banaania ja isä ajaa. Voi jeesus hän ajaa. 148 kilometriä tunnissa näyttää poliisin tutka 80 km/h rajoitusalueella. Siihen jää ajokortti. Äiti rattiin ja matka jatkuu kotiin. Naapurit siinä purkavat matkailuautoaan. ”Ai hei tekin ootte ollu reissussa” huutaa naapurin Anssi. ”Me käytiin Birgitan kanssa Norjassa. On siellä komeet maisemat, mutta pirun kallista.” Isä komentaa lapset sisään ja sanoo Anssille: ”Sinäkin saatanan velttokulli voit minun puolestani ajaa sen 300 000 euron Bürstnerisi Birgittasi kanssa kallioleikkauksen kautta helvettiin!!” Noin. Siinä pieni kesäinen tarina lomamatkasta Suomessa. Suht pienellä budjetilla mentiin eikä yhtään kallista puuhamaa-ranneketta tarvinnut ostaa! Saatoin tapani mukaan hieman liioitella, vaan en paljoa.